

**Día
do
Libro**

**Biblioteca
Avelaiona
Luíña**

**Día
do
Libro**

**Biblioteca
Avelaiona
Luíña**

**Día
do
Libro**

**Biblioteca
Avelaiona
Luíña**

Este lugar é un misterio, Daniel, un santuario. Cada libro, cada tomo que ves, ten alma. A alma de quen o escribiu, e a alma dos que o leron e viviron e soñaron con el. Cada vez que un libro cambia de mans, cada vez que alguén desliza a mirada polas súas páxinas, o seu espírito medra e faise forte. [...]

Direiche o que o meu pai me dixo a min. Cando unha biblioteca desaparece, cando unha librería pecha as súas portas, cando un libro se perde no esquecemento, os que coñecemos este lugar, os gardiáns, asegurámonos de que chegue aquí. Neste lugar, os libros que xa ninguén recorda, os libros que se perderon no tempo, viven para sempre, esperando chegar algún día ás mans dun novo lector, dun novo espírito. [...] Na realidade, os libros non teñen dono. Cada libro que ves aquí foi o mellor amigo de alguén.

“A sombra do vento”

C. Ruíz Zafón

Este lugar é un misterio, Daniel, un santuario. Cada libro, cada tomo que ves, ten alma. A alma de quen o escribiu, e a alma dos que o leron e viviron e soñaron con el. Cada vez que un libro cambia de mans, cada vez que alguén desliza a mirada polas súas páxinas, o seu espírito medra e faise forte. [...]

Direiche o que o meu pai me dixo a min. Cando unha biblioteca desaparece, cando unha librería pecha as súas portas, cando un libro se perde no esquecemento, os que coñecemos este lugar, os gardiáns, asegurámonos de que chegue aquí. Neste lugar, os libros que xa ninguén recorda, os libros que se perderon no tempo, viven para sempre, esperando chegar algún día ás mans dun novo lector, dun novo espírito. [...] Na realidade, os libros non teñen dono. Cada libro que ves aquí foi o mellor amigo de alguén.

“A sombra do vento”

C. Ruíz Zafón

Este lugar é un misterio, Daniel, un santuario. Cada libro, cada tomo que ves, ten alma. A alma de quen o escribiu, e a alma dos que o leron e viviron e soñaron con el. Cada vez que un libro cambia de mans, cada vez que alguén desliza a mirada polas súas páxinas, o seu espírito medra e faise forte. [...]

Direiche o que o meu pai me dixo a min. Cando unha biblioteca desaparece, cando unha librería pecha as súas portas, cando un libro se perde no esquecemento, os que coñecemos este lugar, os gardiáns, asegurámonos de que chegue aquí. Neste lugar, os libros que xa ninguén recorda, os libros que se perderon no tempo, viven para sempre, esperando chegar algún día ás mans dun novo lector, dun novo espírito. [...] Na realidade, os libros non teñen dono. Cada libro que ves aquí foi o mellor amigo de alguén.

“A sombra do vento”

C. Ruíz Zafón